EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 16/09/2020 a les 07:30

?Els petits miracles

Ep! Com anem? L'estiu bé i la salut sortosament també. El país ja és una altra cosa. Si m'aniria bé escriure? Oi tant! Però jo ara no represento a ningú. Ja us va bé? Encantat! I sobre què voleu que parli? Del què consideri? Ho provarem.

Més o menys va anar així. Un dia em van proposar escriure i ja em teniu aquí, intentant omplir un full en blanc. I no és gens fàcil? Com s'ho fan aquells que dia a dia ho han de fer? Nosaltres agafem el diari i llegim i critiquem i passem pàgina i bevem cafè. Però quan davant d'un full en blanc intentem posar paraules que vulguin dir alguna cosa, pensem en ells com si fossin uns éssers d'un altre món. Com s'ho fan cada dia per parlar de tot i de res? Bé, deixo de divagar?

Aquest estiu Manresa, com tot el país -com tot el món- ha viscut un somni. De fet, el somni va començar durant el -llunyà?- mes de març i sembla no tenir final. Qui hauria dit que a 40º i amb el sol del juliol, estaríem passejant pel Passeig tapats amb mascareta? L'any passat quan ens cremava el correfoc, qui hagués pogut ni de lluny pensar que l'any següent no es podria celebrar? O qui hagués parlat sobre les vacances més nacionals dels últims anys quan seguíem fent plans per anar a Vietnam? I així és com el somni d'una pandèmia d'estiu -i de tardor i d'hivern i de primavera- ens ha trasbalsat i ens ha fet replantejar-ho tot.

Però, sabeu que? Les gelateries del Passeig han tingut cues diàries i els voluntaris han arribat a tot arreu. I això, que són dos exemples d'aquesta nova normalitat, cal ser-ne conscient. Centenars de manresans i manresanes es van mobilitzar per ajudar-se els uns als altres; alhora, els veïns i les veïnes han -hem- tornat a sortir al carrer a gaudir de la ciutat, dels nostres barris i del nostre comerç. I, encara que el futur més proper sembli poc favorable, hem d'agafar aquests petits miracles i continuar endavant.

Mentrestant, intentaré omplir més fulls opinant i criticant tot esperant despertar d'aquest somni -malson- que s'està fent tan llarg.